

Bài 4: Thiếu Phụ Nam Xương

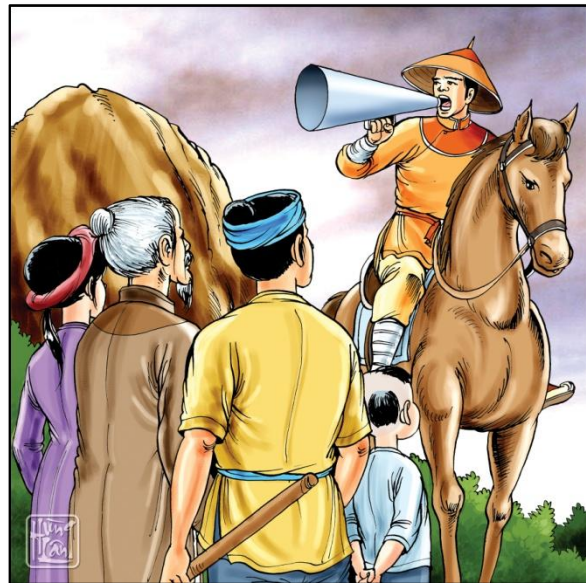

Ở huyện Nam Xương tỉnh Hà Nam, ngày xưa có một người con gái xinh đẹp, nét na, tên là Vũ Thị Thiết, chồng là Trương Sinh, người cùng làng. Hai vợ chồng rất yêu nhau, tuy trong cảnh túng thiếu nhưng hai người không bao giờ có lời qua tiếng lại. Chỉ có một điều là Trương Sinh hay đa nghi, làm cho vợ lúc nào cũng phải ý tứ, giữ gìn.

Lấy nhau chưa được bao lâu thì Trương Sinh bị gọi đi lính. Trước khi đi, Trương Sinh dặn vợ:

– Ở nhà nuôi dưỡng mẹ già và nếu sinh con trai thì đặt tên là Đản.

Lúc ấy, vợ chàng có thai sắp đến ngày sinh. Trương Sinh đi chưa được nửa tháng thì nàng sinh được đứa con trai rất khôi khĩnh.

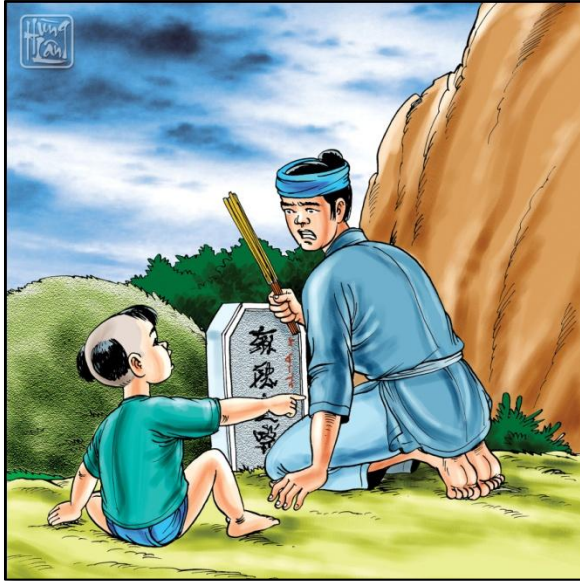
Một nách con mọn, lại có mẹ chồng già, nàng thay chồng làm đủ mọi việc. Mẹ chồng ốm nặng, nàng hết sức chạy chữa trong nửa năm trời, nhưng bà cụ vẫn không qua khỏi được. Nàng làm đám ma cho mẹ chồng rất chu tất, xóm làng ai cũng khen.

Ba năm đã qua. Từ ngày Trương Sinh đi, không có tin tức gì, ở nhà mẹ con tôi ngày quân quýt bên nhau. Có lúc trái nắng trở trời, nửa đêm con khóc hờn mãi mà không nín, nàng Thiết bèn chỉ vào bóng của nàng dưới ánh đèn hiện lên vách nhà và dỗ con:

– *Nín đi con! Bóng của con kia kìa. Bố đã về đây rồi!*

Đứa trẻ nhìn vào bóng trên vách và nín khóc ngay.

Trương Sinh hết hạn lính trở về. Chàng đau lòng vì mẹ già đã khuất núi, nhưng bù lại được đưa con cháu khính. Trương Sinh hỏi mộ mẹ rồi bế con đi thăm. Ra đến đồng, thằng Đản quấy khóc, chàng Trương dỗ dành:

– Con nín đi, đừng khóc, bố thương, rồi bố mua quà cho mà ăn.

Thằng bé đáp ngay:

– Ông không phải là bố Đản... Bố Đản khác kia... Chỉ đến tối bố mới đến nhà.

Nghe con nói, Trương Sinh yên trí vợ mình đã không chung thủy. Trương Sinh tra hỏi vợ. Nàng một mực chối cãi; nhưng chàng không tin, mắng chửi, đánh đập vợ tàn nhẫn.

Người thiếu phụ phần uất quá, ôm con khóc nức nở. Thừa lúc chồng sang nhà hàng xóm, chị đặt con xuống giường, chạy ra sông đâm đầu xuống dòng nước chảy xiết.

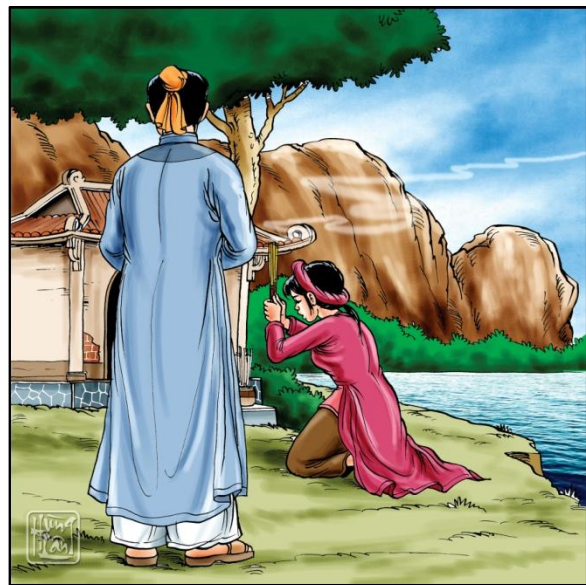

Chồng về, biết sự chẳng lành, vội chạy ra sông, nhưng mò mãi không tìm thấy xác vợ. Đến tối đưa trẻ khóc, Trương Sinh bế con, thấp đèn dỗ cho nó nín. Thốt nhiên đưa trẻ chỉ vào cái bóng của Trương Sinh trên vách và nói:

– *Bố kia kìa!*

Bây giờ người chồng mới hiểu lời con nói, mới biết được nỗi oan tày trời của vợ, nhưng đã muộn mất rồi. Người vợ đức hạnh đã quyên sinh. Trương Sinh chỉ còn biết ngày ngày bồng con ra bên Hoàng Giang, nhìn xuống dòng sông mà khóc.

Về sau, người trong làng thương nhớ nàng, cho nàng là người trung liệt, nên đã dựng một cái miếu để thờ ngay trên bên Hoàng Giang, gọi là: “*Miếu vợ chàng Trương*”.

Chú Thích

Nết na: *prim and proper*

Đa nghi: *suspicious*

Kháu khỉnh: *fair, cute*

Tin tức: *news*

Hòn: *sulk*

Yên trí: *convinced*

Chối cãi: *deny*

Phẫn uất: *filled with indignation*

Túng thiếu: *needy*

Nuôi dưỡng: *to take care of*

Con mọn: *infants*

Quấn quýt: *cling to*

Khuất núi: *deceased, passed away*

Không chung thủy: *disloyal*

Tàn nhẫn: *cruel*

Quyên sinh: *commit suicide*

Trả Lời Câu Hỏi

(Cho các em trả lời những câu hỏi sau.)

1. Khi Trương Sinh đi lính, chuyện gì đã xảy ra ở nhà?

2. Mỗi khi con khóc, nàng Thiết đở con bằng cách nào?

3. Làm sao Trương Sinh hiểu được là nàng Thiết bị oan?

Ngữ Vựng

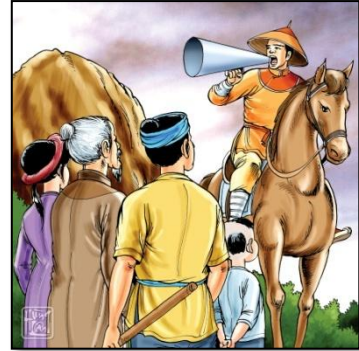
(Giúp các em chọn và khoanh tròn các định nghĩa thích hợp với những từ sau.)

1. ...Trương hay **đa nghi**, làm cho vợ lúc nào cũng phải ý tứ, giữ gìn. Từ “**đa nghi**” có nghĩa là:
 - Hay giận dỗi.
 - Hay nghi ngờ, không tin tưởng.
 - Rất tin tưởng.
2. Một nách **con mọn**, lại có mẹ chồng già, nàng thay chồng làm đủ mọi việc. Từ “**con mọn**” có nghĩa là:
 - Con còn rất nhỏ.
 - Con đã khôn lớn.
 - Con đã lập gia đình.
3. Nàng làm đám ma cho mẹ chồng rất **chu tất**, xóm làng ai cũng khen. Từ “**chu tất**” có nghĩa là:
 - Đầy đủ, đâu vào đấy.
 - Rình rang, thật lớn, thật linh đình.
 - Sơ sài, qua loa cho có.
4. Từ ngày Trương Sinh đi, không có tin tức gì, ở nhà mẹ con tôi ngày **quần quýt** bên nhau. Từ “**quần quýt**” có nghĩa là:
 - Luôn luôn đi thăm nhau.
 - Luôn luôn ở bên nhau.
 - Luôn luôn ở xa nhau.
5. Nàng một mực **chối cãi**; nhưng chàng không tin... Từ “**chối cãi**” có nghĩa là:
 - Không nhận lỗi.
 - Nhận lỗi.
 - Phạm lỗi.
6. Người thiếu phụ **phẫn uất** quá, ôm con khóc nức nở. Từ “**phẫn uất**” có nghĩa là:
 - Quá giận vì bị oan.
 - Vui mừng vì được khen.
 - Xấu hổ vì bị mắng.

Thêm Dấu

(Đọc cho các em thêm dấu.)

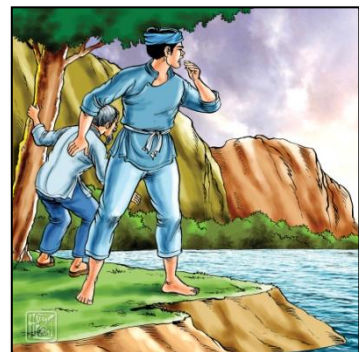
*Truong Sinh đi chùa được nua
thang thì nang sinh được dua
con trai rat khau khinh.*

*Mot nach con mon, lai co me
chong gia, nang thay chong lam
du moi viec.*

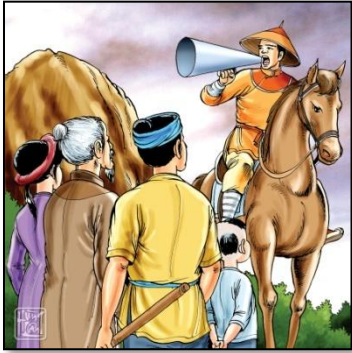

*Chong ve, biet su chang lanh,
voi chay ra song, nhung mo mai
khong tim thay xac vo.*

Chính Tả

(Đọc cho các em viết chính tả. Sau đó, cho các em đọc lại từng câu.)

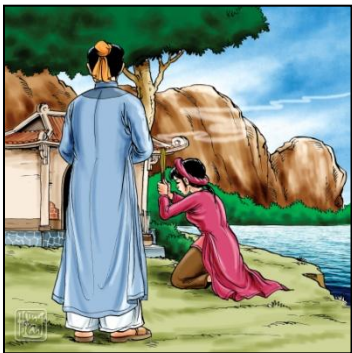

Sửa Lỗi Chính Tả

(Đọc cho các em sửa lỗi chính tả. Cho các em khoanh tròn những chữ sai lỗi chính tả. Sau đó, cho các em viết lại nguyên câu.)

*Chàng đầu lòng vì mẹ già đã khuất núi, nhưng
bù lại đượ đưa con kháu khỉ. (3 lỗi)*

*Bấy giờ người chồng mới hiểu lời con nói, mới
biết đượ nỗi oan tài trời của vợ, nhưng đã
muộn mất rồi. (3 lỗi)*

Tập Làm Văn – Ở Đâu?

Muốn thêm chi tiết về nơi chốn chúng ta phải chú ý đến các giới từ như:

Ở, trên, dưới, trong, ngoài, cạnh, trước, sau, tại, v.v.

Ví dụ:

Bố thích uống trà và đọc báo.

Chúng ta tự hỏi:

Bố thích uống trà và đọc báo ở đâu?

Chúng ta có thể trả lời câu hỏi trên như sau (chú ý tới những giới từ):

<i>ở</i>	<i>ở công ty</i>	<i>cạnh</i>	<i>cạnh hồ cá</i>
<i>trên</i>	<i>trên lầu</i>	<i>trước</i>	<i>trước nhà</i>
<i>dưới</i>	<i>dưới bếp</i>	<i>sau</i>	<i>sau vườn</i>
<i>trong</i>	<i>trong phòng khách</i>	<i>tại</i>	<i>tại phi trường</i>
<i>ngoài</i>	<i>ngoài sân</i>

Trong trường hợp này chúng ta chọn: “***trong phòng khách***”.

Ráp lại chúng ta sẽ có câu như sau:

Bố thích uống trà và đọc báo ***trong phòng khách***.

Chúng ta có thể dùng giới từ “***ở***” chung với các giới từ chỉ nơi chốn như: ***ở trên, ở dưới, ở trong, ở ngoài, ở cạnh, ở trước, ở sau, ở tại, v.v.***

Bài Tập – Tập Làm Văn (Ở Đâu?)

(Cho các em thêm chi tiết về nơi chốn vào những câu sau.)

1. Vũ và Như đang coi phim.

2. Chú Hoàng đi khám bệnh.

3. Chị Loan và Phương đi mua sắm.

4. Lễ rú Nghĩa đi đá banh.

5. Cô Lan đang đứng nói chuyện với cô Hoa.
